

Vitez iz rdeče hiše

(Le Chevalier de Maison Rouge.)

ROMAN IZ ČASOV FRANCOSKE REVOLUCIJE.

Spisal Aleksander Dumas star.

(Nadaljevanje.)

Vrhuhil je globoko, in ujegova avdno mirno čelo se je žalostno agubančila.

Toda če mislite, da je Maurice sko potreben za vaše načrte", je dejal Genevieve, "čemu ne ukrene nadaljnih korakov pri občani Lindeyu?"

"Ne", je odvrnil Dixmer in tresel z glavo, "ne, stari sem se, kar sem mogel storiti; kakšn poskus bi se zdel čuden in bolko vzbudil sum pri njem. Zato ne! In petem, Genevieve, ste vi včnotako kakor jaz prepričani, da je vrok našega preloma z občano Lindeyem kaj več, nego tako muhasto razpoloženje."

"In čemu pripisujete to?"

"Morda prevzetnost", je dejal Dixmer maglo.

"Prevzetnost?..."

"Da, menil je, da nam dela čest s svojim občevanjem z nami. Morda smo bili z njim premalo vljudni!"

"Toda, če smo tudi bili, se miči, da ho korak, ki ste ga uspravili, vi, vse poravnali."

"Da, v slučaju, da bi bil jaz kriv, ēe pa ste krivi vi..."

"Jaz, kaj naj bi bila zagečila proti gospodu Maurieu?", je dejala Genevieve začuden.

"Ej, kdo ve? Pri takem značaju! Ali mu niste najprej vi rekli, da je muhast? Čuje, Genevieve, zoper mi prihaja na um prejšnja misel; niste storili prav, da niste pisali Maurieu."

"Jaz?", je vzliknila Genevieve, "Kako si morete misliti kaj takega?"

"Ne mislim samo sedaj", je odvrnil Dixmer, "že tri tedne, od kar smo sprti, sem mnogo mislil na to."

"In?", je vprašala Genevieve boječe.

"In jaz smatram, da takak za neobhodno potreben."

"Oh", je vzliknila Genevieve, "ne, ne, Dixmer, ne zahtevajte te, da od mene!"

"Vi veste, Genevieve, da ne zahtevam nikoli nicesa od vas, presim vas same. Prosim vas torek, da me umejete in da pišete občemu Maurieu pismo."

"Ali...", je odvrnila Genevieve.

"Čuje", je dejal Dixmer prekinivši jo, "ali so vroki vašega nesporazumeljenja z Mauricem zelo tehtni, kajti nikoli so ni pritoževali radi mojega vedenja, ali pa izvirja vajina razprtija iz kake otrečenije."

Genevieve je za trenotek pomisila in nato odvrnila:

"Ah bi ne mogli izbrati manj izraomnega sredstva v svetu v prestavljanju dobrih odnosov med vami in gospodom Mauricem?"

"Sramotnega, pravite? Zdi se mi nasprotno: to je popolnoma naravno sredstvo."

"Zame ne, prijatelj."

"Zelo ste trdrovanti, Genevieve."

"Dovolite mi, da vam povem: to ste opazili sele prvič na meni!"

Dixmer, ki je že nekoliko časa mečkal ruto v svojih rokah, si je obriral pot s čela in dejal:

"Da, in ravno raditega se čudim tembolj."

"Moj Beg", je rekla Genevieve, "ali je mogoče, Dixmer, da ne razumete razlogov moje pretivnosti, in me hočete prisiliti, da spravljate?"

Klonila je, atrajena vsled no-tranjejočega boja, z glavo na prsi in spustila roke.

Dixmerju se je spoznalo, kako se bojuje sam z seboj. Prijel je Genevieve za roko, vzvratil ji ravo, poledel jí v oči ter buknil v sneh, ki bi se moral zleti. Genevieve velo prisiljen, ko bi ne bila ravnokar tako razburjena.

"Vem, kaj?", je dejal, "v resnici, prav imate. Bil sem slep. Z vsem svojim duhom, Genevieve, z vso svojo včivnostjo ste podlegli vsakdanosti. Bili ste se, da bi Maurice zajubil v vas."

Genevieve je žutila, kako ji je legla po vsem telesu smarna purzota. Ta ironija njenega soprogga, s katerim je govoril o ljubezni, kaže moč je, poznavajoč znajoč.

XV.

Boginja Pameti.

Maurice je, kakor je bil obvestil generala Santerra, resno obolen.

Odkar ni smel iz sobe, ga je Loris redno obiskeval in poskušal, da bi ga nekoliko razvedril.

Toda Maurice je ostal neuspogljiv. So pač bolezni, katerih marsikdo noče zdraviti.

Prvega junija je prišel Lorin okoli desete ure.

"Kaj se godi danes posebno?" je vprašal Maurice. "Ti si diven!"

Lorinova obleka je res strogo odgovarjala predpisom: rdeča čepica, karmanjola in trobojni pas, okrašen z dvema pištolama.

"Da danes imamo skušnjo", je odgovoril Lorin.

"Kako skušnjo!"

Prijeten dom.

To pomeni Perfection Oil Heater. Tekom mrzlih navalov — kjer in kadarkoli potrebuje potoplito — vam potegljaj s zvezlenko do žarečo toplico. Perfection je čist, varen, brez dima, ekonomičen — ena galona Socony petrolej goril deset ur v njem. Lahko se ga napolni in izpremeni stenje. Brez saj, brez umazanca. Nad 3,000,000 v rabi.

Za dobre uspehe rabite Socony petrolej.

STANDARD OIL COMPANY OF NEW YORK

PERFECTION Oil Heaters

"Skušnjo za veliko svečanost, da komaj se ga je bil dotaknil, se ki se bo vrnila pojavnjenjem."

"Moj ljubček, ti veš, da žes osen dni ne morem od doma; zato tudi ne poznam tekočih dogodkov v zelo potrebuje obvestila."

"Predvsem več, da smo za nekočico časa odstavili Boga in ga nadomestili z 'najvišjim bitjem'."

"Da, to vem."

"No, zdi se, opazili so, da je 'najvišje bitje' pristaš zverinjih rolandistov, girondistov, in zato hočemo za spremembu meliti boginjo Pameti."

"In ti se vdeležuješ maskerade?", je dejal Maurice.

"Oh, je vzliknila Genevieve in se pripognil tako globoko, da se je njeneno koleno dotaknilo tal, 'o, moj Beg! Kdo naj bo gotov pred svojim bližnjim, ko ni nihče gotov mit samega šebe?'"

Dixmer je obledel, kajor da ti se mu bila vsa kri zlila v sreči.

"Genevieve", je dejal, "mislim, potem bi postal eden tijenih najnovejših čestilec. Čuj, seznamiti te hočem ž njo, predstavim ti jo."

"Pusti me v miru s temi norostmi! Žalosten sem, dobro več."

"Razlog več: razvrdila te bo, kajti dobra deklica je. Ej! Sašendar počna strego beginj, ki so jo Parizani ovenčali z lovovanjem in jo popeljejo okoli na voz iz zlatega papirja! Ona je uganci..."

"Kako naj uganci?"

"Artemiza je."

"Artemiza?", je vprašal Maurice, zmanjšavši brskajoč po svojem spominu.

"Da, velika rjavolaska, s katero se sem seznani lansko 'teto na plenu' v Operi; ali se je ne spomini več? Večerjal si talkrat z njo."

"Ah, da, res je", je odvrnil Maurice, "spominjam se: in ona..."

"Da, ona ima največ upanja... predlagal sem jo pri tekni. Vsi Termopolčani so mi obljubili svoje glasove. Čez tri dni se bo vrnila splošna volitev, danes je večerja: točil bom šampanjca, a pojutrišnji bom prelivljal morda kri. Toda rečejo naj, kar se jim poljubi; Artemiza postane beginja ali pa naj me vzame vrag! Pridi, naenavejuji tuniko."

"Hvala, take stvari so mi bile vedno zoprene."

"Kaj? Oblačenje beginji ti je zoprene? Moj ljubček, ne razamejte. No, čuj, ako te to razveseli, jaz nadenem tuniko in ti jo zoprene."

"Lorin, bolan sem, in ne samo, da nimam sam nobenega veselja. Loris se je popraskal ze ulo in odvrnil:

"Dobro! Vidim, kaj je."

"Kaj vidis?"

"Vidim, da pričakuješ beginje Pameti."

"Vraga?", je vzliknil Maurice. "Dovoljno prijatelj je zelo nadihnil; pojdi, sicer še ozmerjam tebe in beginj."

Maurice je, kakor je bil obvestil generala Santerra, resno obolen.

Odkar ni smel iz sobe, ga je Lorin redno obiskeval in poskušal, da bi ga nekoliko razvedril.

Toda Maurice je ostal neuspogljiv. So pač bolezni, katerih marsikdo noče zdraviti.

Prvega junija je prišel Lorin okoli desete ure.

"Kaj se godi danes posebno?" je vprašal Maurice. "Ti si diven!"

Lorinova obleka je res strogo odgovarjala predpisom: rdeča čepica, karmanjola in trobojni pas, okrašen z dvema pištolama.

"Da danes imamo skušnjo", je odgovoril Lorin.

"Kako skušnjo!"

Slovenskim

pedagogom!

Gospodje v višjem šolskem svetu so te dni izključili iz realke dva dijaka: enega, ki se je v šoli med veroukom ustrelil in njegova tovariša, ki je baje za to njegovo nameno vedel.

Meseca maja se je — kakor smo to tedaj poročali — ustrelil na realki med veroukom neki dijak iz obupa, ker ga je njegov veroučitelj dr. P. neprestano mučil in sekiral. Rana je bila težka, toda dijak je ostal pri življivju in je danes zdrav. O njegovem veroučitelju so se vsi dijaki lansko leto že preje pritoževali, toda ta obupni čin jim je dal pogum in verouk so začeli naravnost sabotirati. Višji šolski svet je videl, da tako ne pojde dalje in je končno omenjenega katehetega — vpojil. Po tem dogodku so zavladale med realkinimi višješolec vendar mirnejše razmere, toda sovraščdo verouk je kolikor toliko še ostalo. Kako bo letos, ne vovo, vendar je gotovo, da so učenci izključeni dijaki tega sklepa ne bodo mirno prenesli. Mesto da bi dal višješolski svet dijaku, ki se je iz obupa mislil usmrtili, priliko, da se umiri, in mesto da bi mu pokazal, da vsled neporazumljenja z enim človekom še treba obupati, ga ta enostavno izključi, ga pa tem skoro učenci ter mu se poveča sovraščdo državnaboga sistema, ki ga je spravil v obup.

Gospodje pedagogi, ne mislite,

da se z obodbami mlade ljudi počuja ali umiri; s tem se jih vzbudi le se več odpora in pripravi se, da se do hujših dejanj. Mladim ljudem se mora odpruščati in poučevati, ne pa kratkomalo obsodit. Če se jih sodi, se mora ozirati na vsako malenkost v enem trenotku, ko se je zgodilo kako kaznivo dejanje; poglobiti se mora pravzaprav v mišljivosti in novi razvoj v načinu načrtovanja in izvajanja.

Maurice ni čul ničesar več, prebiral je iz vse duše štiri vrste, ki mu jih je pisala Genevieve. Ko jih je bil prečital prvič, jih je ječal drugič, potem tretjič in četrteč, nato si je obrusal čelo, roke so mu omahnili in gledel je Lorina kakov breznen.

Gospodje pedagogi, ne mislite,

da se z obodbami mlade ljudi počuja ali umiri; s tem se jih vzbudi le se več odpora in pripravi se, da se do hujših dejanj. Mladim ljudem se mora odpruščati in poučevati, ne pa kratkomalo obsodit. Če se jih sodi, se mora ozirati na vsako malenkost v enem trenotku, ko se je zgodilo kako kaznivo dejanje; poglobiti se mora pravzaprav v mišljivosti in novi razvoj v načinu načrtovanja in izvajanja.

Konference mira nam ne more direktno ali indirektno zaučati, da podpišemo pogodbe, kakor so to storili Nemci iz Rajha in Nemci iz Avstrije. Mili, neorganizirani in deljeni morajo ravnati Lakor se jih ukazujo in zapoveduje S kreditom so nas privezali — da so nam novece in dajejo nam jih še, da moremo dihati; kupili so našo samostojnost in svobodo. S tem, da smo se uprli našilju Avstro-Ogrske in odločili vojno dveh stranih, nasprotujočih si interesnih sfer, prodali smo se onim, ki so nas rabili radi sebe in svoje položaja. Ta misel: na delo, na delo in zopet na delo!

Naši delegati z mirovne konferenčne so poročali in poročajo...

Kljub njih poročilom, ki bi morali vsakega navdati z eno misijo, ki naj bi bila vodilna misel — kljub njih poročilom stojimo prav tam, kjer smo stali preje. Gosp. Pašić, pravi nepokvarjeni tip orijentala, se razgovarja, pričuje, parlamentira.... In drugi Skoda besed. In vse to pripovedovanje bi pak ipak morali navdati gospode predstavnike in politike splet z eno misijo, in sicer, kar sem rekel, z ono vodilno misilom, ki predstavlja edino rešitev izvajanja.

Naj omenimo tu ta podnoveni slučaj:

Spartakovski nemiri v Nemčiji so bili končani. Sin pokojnega poslanca Karla Liebknechta, Viljem, ki se je teh bojev aktivno udeleževal, se je vrnil po enotni pavilju z izviro, da je izvilec v prisilu delavnic, in se našlo samostojnost in svobodo. S tem, da smo se uprli našilju Avstro-Ogrske in odločili vojno dveh stranih, nasprotujočih si interesnih sfer, prodali smo se onim, ki so nas rabili radi sebe in svoje položaja. Ta misel: na delo, na delo in zopet na delo!

GOZDNI ROMAR

FRANCOSKI SPISAL GABRIEL FERRY.

Za "Glas Naroda" prevedel G. P.

109

(Nadaljevanje.)

Ti lopovi bodo torej splezali na nasprotne pečine ter nas skušali postreliti, drugega za drugim. Stojte, — je zaključil Pepe, — če bo prišlo do sovražnosti, je treba najprvo zdobiti temu lopovu Barabi glavo.

Med tremi loveci pa je bil eden, ki ni nikakor delil miru in zanjanja prejšnjega mejnega stražnika. Bil je to Bois-Rose. Od onega časa naprej, ko je sanjal Kanadec o lepem življenskem večeru sredi step in potem ko mu je Fabijan obljubil, da ga ne bo zapustil, se je izvršila v njegovi uši nenadna izpremembra, ne da bi sanavel za to. Nevarnosti vsake vrste, katere nudi stepa onim, ki so jo napravili za svojo drugo domovino, niso preje ničesar pomenjale za Kanadec, a sedaj se ga je privrkal lotil neki nedoločen strah.

Na otoku v reki Gila ni, njegov pogum omahoval, čeprav se mu je krčilo srečo vspričo misli na nevarnosti, ki so pretile Fabijan. Na vrhu piramide pa se ga je polastila neka skrivenost bolesti. Njegove oči niso imele več onega bliskovito naglega pogleda, ki mu je kazal v nevarnosti vedno izhod. Vir iznajdljivosti v vseh, še takoj mučnih okolišinah, je očvidno usahnil.

Dočim je našel Pepe svojo veselje v tem, da je razlagal bojni načrt svojih sovražnikov, je Kanadec večkrat odprl usta kot da hoče govoriti, a v vsakem slučaju zopet pozri besede, katere je hotel izgovoriti. Izvajanje Pepega sta ga napravila bolj drzni.

— Ti banditi, — je pridel Bois-Rose, — ki hočejo pasti po nas, e vedo, z izjemo enega med njimi, ali ničesar o tem zakladu; ali pa vedo vsi za skrivenost. Ker noče noben med nami imeti tega zlata in ker se mu je odpovedal Fabijan, jim hočemo razkriti obstoje tega zaklada, ter se umakniti, da ne bi izmenjali en strel.

Pepe je molčal ter ničesar odgovoril.

— To je edino sredstvo, ki ga moremo uporabiti, — je nadaljeval Kanadec, ki je skušal pregovoriti svoja dva tovariša.

Pepe je zopet pričel žvižgati marš, katerega je preje prekinil.

Fabijan je tudi znotičal in neustrašeni starec, ki je iz ljubezni do svojega otroka svetoval k strahopetnosti, se je obrnil vstran, da prikrije sramoto, ki mu je gnala krv v lica.

Mogoče bi bilo celo primerno, — je rekел konečno Pepe s porogljivim izrazom, ki je zelo zobel Kanadeca, — če bi se jim ponudili kot tovorna živila, da mesto njih nosimo zlate vreče. Kaj ne, to bi lepo izgledalo, če bi dva bela loveca, ki sta dvignila sama svoj bojni krik proti celemu indijanskemu plemenu, ne da bi obledela, sklonila svoje čelo pred tem izmęskim step. — Ah, Don Fabijan, — je dostavil Pepe bolestno, — kaj ste napravili iz mojega močenega, vitežkega Bois-Rose-ja?

— O Fabijan, dete moje, ne čuj tega moža s sreem iz kamena, ki niše nikdar v svojem življenju ljubil!

Pri teh besedah je pričel stari mož ihteti. Vedno rastoča ljubezen do mladega moža se je borila v njegovem srcu z neprekosljivim junastvom, ki pa je postajalo vedno slabše.

— Bois-Rose, — je rekel Pepe z bolestnim povdankom, — preživel sva en dan preveč skupaj, ker si že pozabil, da....

— Nisem pozabil, Pepe, prisegam ti, — ga je prekinil Kanadec, — Nisem pozabil, kako je nož Indijanca še potegnil krvavo brzdo krog moje glave in kako si me smešil z nevarnostjo svojega lastnega življenja. Niti ene ure ni, ne strahu ne veselja v desetih letih, ki sva jih preživel skupaj, ki bi ne bila navzoča v mojem spominu. Oprosti trpkost mojega govora, kajti ti ne veš, kaj pomni ljubezen očeta.... Hotel sem ohraniti svoji starosti opore.... Šaj, celo lev beži s svojim mladičem, — je končal stari lovec.

Fabijan je prijet za roko onega, ki ga je ljubil boj kot svojo čast.

— Bois-Rose, oče moj, — je rekel, — Ali vam nisem včeraj rekkel, da bova skupaj umrla, če bo treba? Pepe in jaz bova storila, kar se vam zdi primerno.

— Hm, — je rekel Pepe, — stvar bi se dalo napraviti.... Caramba.... Hm, končajmo stvar, poklicimo to golazen ter kapitulirajmo.

Prejšnji mejni stražnik se je pri teh besedah dvignil z naglio sklepa, ki ga je vedno značila ter delal iz njega tako izvrstnega tovariša v nevarnosti.

Bois-Rose ni misil na to, da bi se upiral temu nenašemu sklepku, in Fabijan ga je zadrževal.

— Obah božita brez sramote ali pa kaptiulirata, to je moje naziraje, — je pričel mladi mož, — V vsakem slučaju p je treba, da se nam najprvo ponudi kapitulacija, če bo bolj častna in lažja. Ali nočemo čekati, da napoči dan, da vidimo, s kom imamo opravka in kake vrste ljudje so to?

— S par mehiškimi pustolovci, par indijanskimi roparji, ki bodo prav tako presenečeni, da so nas prisili k begu kot mi, da smo bežali pred njimi, — je rekel Pepe z zaničljivim izrazom. — Vse pa kaže, da se ti lopovi kaj dolgo pripravljajo na napad.

Spanec se je splazil k robu planinice ter vrgel nogel pogled na ravnino in na vrhunc skal.

Prvi, nedolžni žarki jutranje zore so osvetljivali navidezno prav tako globoko samoto kot štirinajst ur preje, ko so prisljale loveci v Zlato doino. Stepa je bila prav tako zapuščena in temena kot prejšnjega dna in prav nobena stvar bi ne bila izpremenjena v očeh opazovalca z izjemo kupa, ki se je dvigal nad grobom Don Stefana ter trupal njegovega konja, krog katerega so tulili volkovi.

Ravnina je zapuščena, — je rekel prejšnji mejni stražnik, — in če mi hočete vrjeti, sem sedaj mnenja, da se umaknemo, dokler nam je kaj takega še mogoče. Nevarno bi bilo še dalje čakati na dobro vo, — teh lopovov. Kot vesta je kapitulacija v stepi nekaj povsem neobičajnega.

Kanadec se je približal, predno je odgovoril na predlog Pepe, istotko robu planinice ter skušal prodreti sivkasto zaveso, ki je ležala nad ravnino. Neenakosti tal ter kamenje, s katerimi so bila tia posejana, — vse to je nudilo očesu le dolge črte ter negotove obrise.

Bois-Rose-ja je zmotil navidezni mir, ki je vladal ter bi mogoče sprejet predlog svojega tovariša, če blj njegovu ušesa ne popravil sodbe njegovih oči. Volkovi so še vedno tulili krog trupla konja, ko se je med tulenjem pomešal neki drugi glas. To znamenje je lovec takoj razumel. Prišel je nazaj ter zopet sedel na svoje mesto.

— Neumins je misliti, — je rekel, — da je ravnina prosta. Do tukaj sem slišim rečenje volkov, ki se ne upajo približati mrhovini. Stavim kaj, da čepe za to mrhovino najmanj trije Indijanci.

Ko je dal Kanadec izrazila temu svojemu mnenju, se je vrnil Pepe na svojo opazovalno postojanko, katero je bil preje za pustil.

— Prav imak, — je rekel ter se še enkrat ozril tja. — Vidim jih

Tisočeri rešeni.

Veliko boznikov, ki žaravilo razne bolezni brez uspeha, je končno spoznalo, da povroča trakulja in motne oči. Čeboj je bila bolezen. Če ste občajli, imate močne oči, občajbarje zrog očes, podjetje jasno, vetrove v želenou, omotico, glavobol, za prte, slab tek, slab obutek v želodcu, smrdljivo sapo, veliko nervoznost, hude bolezni v želodcu in drobi, če ste izdeleči, da nimate veselje itd. ne izdaje nitni enega cent več, ampak se prepeljite v Pittsburgh ter dovoljite, da vam bodo X ŽARKI povdeli resnico. Po naši metodai, brez učinka, za dobimo uspeh, ki ga potrete. Ce imate trakuljo ali druge črve, vam jih bi pregnala naša metoda v kratkem času brez neprilik.

Ne ozirajte, komu se ni posredilo ali kakšna je bolezen, prihajajo bozniki k nam iz vseh delov Združenih držav.

PENN LABORATORY
708 PENN AVE 2 nadstropje PITTSBURGH, PA.
Ure od 9. dopoldne do 8. zvezér.
Ob nedeljah: od 9. do 12. dopoldne.

ležati na zemlji. Ah, če bi bili le sledili mojemu nasvetu! Sedaj pa je vseeno. Ostanem mnenja, kateremu sem dal izraza, — je nadaljeval Spanec, — da se namreč najprvo iznebijo Barahe v slučaju, da pride do sovražnosti.

— Sovražnosti se ne bodo vršile, — je rekel Kanadec, — Ti ljudje nočajo naših življenj, temveč le zaklad.

— Ne rečem, da ne, a belokoski imajo povsod, kjer so Indijanci, sovražnike, ki bolj hrepene po krvi kot po zlatu.

Ker je bilo vrejetno, da je Barahe, kogega zvezo z Indijanci si niso mogeli pojasniti, slednja pregovoril k napadu le s tem, da jih je obljubil skrivenost zaklada, si je mislil Bois-Rose, da bo njih poleplost zadovoljena, če bodo potom kapitulacije postali gospodarji Zlate doline. Poštenu Kanadec je vsled tega preeej mirno pričakoval, da bodo sovražniki na drug način kot s tulenjem naznani svojo navzočnost.

Nato je nastala tišina, tekom katere je vsak razmišljal zase. (Dalje prihodnjič)

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblaščeni pobirati narodino za dnevnik "Glas Naroda".

Vsek zastopnik izda potrdilo za sveto, katero je prejel in jih rojno tomu prizoroma.

Naročnika za "Glas Naroda" je:

Za celo leto \$4.00; za pol leta \$2.50

za četr leta \$1.25.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovšin

Denver, Colo.: Louis Andolsek in Frank Skrabec.

Pueblo, Colo.: Peter Culej, John Germ, Frank Janesh in A. Kochevar

Salisbury, Colo.: Louis Costello.

San Jose, Calif.: Math. Kornely, Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Clinton, Iow.: Lambert Bolškar.

Chicago, Ill.: Jos. Bostic, Joe Blatt, Joe Bevitt

Joliet, Ill.: Frank Bambich, Frank Lurich in John Zalezel.

Mascoutah, Ill.: Fr. Augustus.

Le Salle, Ill.: Matija Kompl.

Livingston, Ill.: Mich. Cirar.

North Chicago, Ill.: in okolici: Ant. Kohal in Math. Ogrin.

St. Chicago, Ill.: Frank Černa

Springfield, Ill.: Mattia Borovič

Waukegan, Ill.: Frank Petkovsek.

Franklin, Iow.: in okolici: Franz Leškovic.

Frontenac, Kans.: Bob Firth.

King, Kans.: Mike Penčić.

Kitzmiller, Md.: in okolici: Franz Podopivec.

Chisholm, Minn.: Frank Govšč, Jas. Petrich.

Calumet, Mich.: in okolici: M. J. Kope in Pavel Šalata.

Aurora, Miss.: L. Peruleš.

Eveleth, Miss.: Louis Govšč

Gilbert, Miss.: in okolici: L. Vess

Hibbing, Miss.: Ivan Poska.

Virginia, Miss.: Frank Hrovatich

Ely, Miss.: in okolici: Frank Govšč

Jos. Prebil in Anton Poljanec.

St. Louis, Mo.: Mike Grabian.

Great Falls, Mont.: Math. Uriš

Klein, Mont.: Gregor Zobec.

Carmel, N. Y.: Kari Sternika.

Little Falls, N. Y.: Frank Matia

Barberon, N. Y.: in okolici: Frank Feje in Alb. Poljanec.

Collinswood, O.: Matiš. Slapšek.

Cleveland, O.: Frank Šaker, Chas Karlinger, Frank Moh in Jakob Horák.

Lorain, O.: in okolici: Léota Balazs, J. Kumšo in M. Ostanek.

ROJAKI NAROČAJTE SI NA "GLAS NARODA", NAJVĒOJI SLOVENSKI DNEVNÍK V ZDRŽAVAR.

Pekoče grije, bolečine v prsih znamena influenze.

Dajte grije in prsim oživljajočo vdrgnitev s

Pain-Expellerjem

ter pokrite prsa s sukneno obvezo. Ne izpostavljajte se potom zanamarjanju prehlade vnetjem, pljučnicu, influenci in drugim nevarnim boleznicam.

Kupite Pain-Expeller danes v vadkih

državljanih državah. Pričetek točno ob 4. uri popoldne.

Vstopnina za moške 50¢, da ne so vstopnina proste. Vljudno se vabi vsi sosedna društva, katera tudi posamezne rojake, da nas posetijo na naši veselji. Nasreči vam.

John Prosen, tajnik.

214 North Water St.

(20-23-12)

PREDNO ZAMORETE POTOVATI V STARIKRAJ

imet morate potni list ali pos od konzula. Ravnino tako morate tudi imeti potrdila in izkaznice, da ste zadostili določbam dohodinskega zakona (Income Tax). Ako pridete brez tega v New York, imate samo nepotrebno sitnost. Valedtega je najbolje, da si to že prej uredite, in v tem slučaju se obrnite na men in jaz. Vam budem zadevo povoljno uredil. Izdelujem tudi vse v notarski posel spadajoča dela.